

PODISUL DOBROGEI

Podisul Dobrogei, cuprins între Dunare (în vest și nord), Marea Neagră (în est) și granița cu Bulgaria (în sud) este o unitate danubiano-pontică de o deosebită originalitate geografică.

Relief, evoluție și subdiviziuni

Dobrogea se prezintă ca un podis relativ rigid, format pe roci vechi (sisturi verzi, granite) și structuri sedimentare mezozoice și neozoice, puternic erodat de acțiunea îndelungată a factorilor modelatori externi, cu un relief domol, ușor ondulat și cu altitudini relativ reduse (200-300m).

Partea de nord este mai înaltă, ajungând pe alocuri la 350-400m și chiar 467m în vârful cel mai înalt (Vf. Greci din Munții Macinului). Partea de sud are sub 200m (altitudinea maximă este de 204m în Deliorman).

Tectonic, Dobrogea aparține unor microplaci diferite: în nord, microplaca Marii Negre (care poartă și nordul Dobrogei) aflată într-un proces de subducție (în lungul unui plan Benioff), în fața Carpatilor Curburii și în sud, microplaca Moesică (cuprinzând fundamentul Câmpiei Române și Dobrogea de Sud).

Geologic, Dobrogea cuprinde mai multe formațiuni: granite și sisturi cristaline paleozoice (în zona Macin), sisturi verzi (în Podisul Casimcei), structuri sedimentare triasice (în Dealurile Tulcei), jurasice (pe cursul inferior al râului Casimcea), cretacee (în Podisul Babadag și Dobrogea de Sud), structuri sedimentare neozoice (în Dobrogea de Sud).

La suprafață, cele mai vechi roci sunt sisturile verzi proterozoice din Podisul Casimcei, cu o vîrstă de peste 600 milioane ani. În fundamentul Dobrogei de Sud există roci mai vechi, identificate în foraje și acoperite în prezent de straturi sedimentare paleozoice, mezozoice și neozoice, care au o vîrstă mult mai mare (1,6 miliarde ani).

Asociat acestora există forme de relief influențate de petrografie și structură: un relief "granitic", cu trepte de eroziune și abrupturi în Munții Macinului, vechi peneplene conservate pe suprafața erodată a sisturilor verzi, mici forme carstice pe calcarele jurasice, suprafețe structurale adaptate undularilor largi ale formațiunilor neozoice din Dobrogea de Sud.

Există de asemenea, în nord (Munții Macinului, Dealurile Tulcei și Podisul Babadag), un ansamblu de forme de sedimentație (inselberguri, glacisuri de eroziune), iar pe substratul loessoid forme de tasare și sufoziune.

Evoluția Dobrogei cuprinde următoarele etape mai semnificative:

- În Proterozoic și începutul Paleozoicului sudul Dobrogei (împreună cu fundamentul Câmpiei Române și fundamentul Câmpiei Moldovei) era un uscat continental supus unei eroziuni subaeriene;
- Orogeneza caledoniană (din Silurian) a creat un sistem montan (situat în zona Podisului Casimcei), adăugând uscatului sud-dobrogean, erodat apoi până la stadiu de peneplă;
- Orogeneza hercinică (din Carbonifer și Permian) a construit zona Munților Macinului (prin cutare și magmatismul granitic), adăugată ariei caledoniene și ulterior erodată;
- În Mezozoic se sedimentează substratul peneplănat cu sedimente triasice, cretacee și jurasice;
- În Neozoic se încheie sedimentarea Dobrogei (prin depunerea straturilor de calcare și gresii sarmatiene) și transformarea ei integrală în uscat.

Subdiviziunile principale ale Podisului Dobrogei sunt Masivul Dobrogei de Nord si Podisul Dobrogei de Sud, despartite de linia Harsova-Capu Midia.

Masivul Dobrogei de Nord este mai inalt, cu un relief mai variat si o inclinare generala de la Dunare spre mare. Este format din Muntii Macinului (cunoscuti si sub denumirea de Culmea Pricopanului), Culmea Niculitelului, Dealurile Tulcei (continuate cu prispa Agighiol), Depresiunea Nalbant, Podisul Babadagului (alungit de la Dunare la Mare, cu altitudine maxima de 401m), Podisul Casimcei, format din sisturi verzi (cu 325m altitudine maxima), continuat cu prispa Hamangia; Calcarele jurasice intersectate de raul Casimcea au generat un mic areal carstic (pesterile de la Gura Dobrogei si "cheia" Dobrogei).

Uneori Podisul Casimcei este considerat o subdiviziune majora separata a Dobrogei, de acelasi rang cu celelalte doua si denumit Dobrogea Centrala.

Podisul Dobrogei de Sud este mai jos (sub 200m), este larg ondulat dupa cutele calcarelor sarmatiene si inclina de la mare spre Dunare. Vaile au un pronuntat caracter endoreic. Extremitatea sud-vestica, cu altitudini maxime de 204m, poarta denumirea generica de "Deliorman" (continuandu-se in Bulgaria).

Subdiviziunile sunt: zona litorala inalta, Podisul Medgidia (cu Valea Carasu), Podisul Negru Voda si Podisul Oltinei.

Clima si hidrografia

Cea mai mare parte a Dobrogei are un climat de ariditate, cu temperaturi medii mari (10o-11oC), temperaturi ridicate vara (22o-23oC), precipitatii reduse (in jurul valorii de 400mm/an), zile tropicale si secete frecvente; bate frecvent Crivatul, geros iarna si uscat vara. Spre litoral exista un climat cu influente pontice, mai moderat termic, brize diurne si insolatie puternica.

Influenta cresterii altitudinii este relativ redusa. La altitudini de peste 300m (in nordul Dobrogei) exista un climat de dealuri joase, cu o temperatura medie mai scazuta (9o-10oC) si precipitatii mai bogate (500-600mm/anual).

Temperatura medie a lunii celei mai reci (ianuarie) este pe cea mai mare intindere de -1o - -2oC, dar in extremitatea sud-estica (zona Mangalia) este pozitiva: acest areal din apropiere de Mangalia este asadar cea mai calduroasa regiune iarna.

Amplitudinea termica anuala este destul de diferentiata; 23o-24oC in jumatatea "dunareana" a Dobrogei si 21o-22oC in jumatatea "maritima" a climatului litoral. In mod similar se ajunge pe litoral la 10-20 zile tropicale, fata de 30-40 zile spre Campia Romana.

O particularitate climatica a Dobrogei este ca zona litorala (alaturi de Delta Dunarii) este cea mai secetoasa regiune din tara, cu precipitatii mai mici de 400mm/anual in interiorul podisului.

Reteaua hidrografica a Dobrogei este formata din: Dunare, raurile interioare podisului, Canalul Dunare-Marea Neagra, lacuri, ape, subterane si Marea Neagra.

Dunarea margineste Dobrogea prin sectorul baltilor (Balta Ialomitei, de la Ostrov la Harsova si Insula Mare a Brailei, de la Harsova la Macin) si al Dunarii Maritime, in nord.

Principalele rauri interioare sunt: Taita si Telita, care se varsa in lacul Babadag, Slava, care se varsa in lacul Golovita, Casimcea, cel mai important rau dobrogean, care se varsa in Lacul Tasaul. La acestea se adauga raurile semipermanente din sudul Dobrogei, care se varsa in Dunare prin intermediul limanelor fluviale dintre Ostrov si Cernavoda.

Valea Carasu, in trecut cu izvoare la 5km vest de Constanta, varsarea in Dunare la Cernavoda si un curs abia perceptibil, datorita pantei reduse, a fost utilizata pentru proiectarea si construirea traseului Canalul Dunare-Marea Neagra; acest canal, in lungime de 64km, leaga Dunarea de Marea Neagra intre Cernavoda si Agigea, la cele doua capete existand cate un sistem de ecluze.

A fost construita si o derivatie de la Poarta Alba la Midia (Canalul Poarta Alba-Midia). Canalul Dunare-Marea Neagra utilizat pentru navigatie va spori in importanta o data cu activizarea magistralei fluviale fluviale transeuropene, dintre Marea Nordului (rotterdam) si Marea Neagra (Constanta).

Principalele lacuri dobrogene sunt: limanele maritime (Techirghiol, Tasaul, Mangalia, Babadag), lagunele (Siutghiol si laguna Razim-Sinoe care este considerata o subdiviziune a Deltei), limanele fluviale (Bugeac, Oltina, Vederoasa), precum si lacurile de acumulare pe micile rauri cu apa semipermanenta din sudul Dobrogei.

Apele subterane sunt, in partea de sud, la adancimi mari si slabe calitativ, iar in partea de nord, mai bogate cantitativ, datorita acumularii lor in patura detritica.

Marea Neagra este o componenta hidrografica proprie Dobrogei si Deltei, care determina formarea unei unitati regionale distincte: zona litorala, platforma continentala si litoralul romanesc al Marii Negre.

Invelisul biogeografic

Vegetatia Dobrogei este formata in cea mai mare parte din stepa, la care se adauga suprafete de silvostepa si paduri de stejar.

Stepa caracterizeaza peste 3/4 din suprafata Dobrogei. Desigur este vorba de "stepa secundara" si terenuri cultivate, deoarece vegetatia naturala, cu specii spontane, este redusa ca intindere. Silvostepa face trecerea spre etajul stejarului si este, din acest punct de vedere, o zona de tranzitie.

Etajul stejarului (format indeosebi din stejar pufos, stejar brumariu, la care se adauga specii caracteristice padurilor submediteraneene) cuprinde trei areale majore: zona Macin-Niculitel (cu paduri in masiv), Podisul Babadagului si nordul Podisului Casimcei, la care se adauga un areal discontinuu, partial distrus in extremitatea sud-vestica a Dobrogei (zona "Deliorman" - "padure nebuna", continuata in sud, in Durostor).

Fauna cuprinde specii de rozatoare specifice stepei (popandaul, orbetele, harciogul), la care se adauga reptile de origine submediteraneana (soparla dobrogeana, vipera cu corn, broasca testoasa de uscat), pasari, fauna acvatica. Din Dobrogea a disparut, in vremuri istorice, vulturul plesuv, dar a fost introdus ca specie noua muflonul.

Solurile cele mai raspandite sunt solurile balane (dobrogene), diferitele tipuri de cernoziomuri, soluri cenusii (in Podisul Babadag), soluri brune (in Muntii Macin) si soluri slab evolute (indeosebi litosoluri).

Principalele rezervatii si monumente ale naturii sunt:

Valul lui Traian, rezervatie floristica (cu specii xerofile, rare);
Luncavita, rezervatie forestiera (un faget relict);
Gura Dobrogei, rezervatie speologica;
Diferite puncte fosilifere (Topalu, Basarabi, Seimenii Mari, Aliman);
Rezervatii geologice (Macin);
Dunele de la Agigea (rezervatie de flora si fauna).

Elemente de geografie istorica

Dobrogea a cunoscut o locuire straveche si continua ce isi are originea in paleolitic si neolitic (culturile Hamangia si Cernavoda); locuirea tracica s-a imbinat in mileniul I i.e.n. cu colonii milesiene (Histria, Tomis, Calatis). Conducandu-si armata in razboiul contra scitilor, Darius a traversat Dunarea spre nord, in singurul loc mai ingust si accesibil - la Isaccea. "Limes"-ul roman al Dunarii (Axiopolis-Cernavoda, Carsium-Harsova, Arrubium-Macin, Noviodunum-Isaccea, Aegyssus-Tulcea) a reprezentat o axa straveche de mare insemnatate economica.

Trebuie sa mentionam ca Dobrogea a fost prima provincie a Daciei intrata in aria latinitatii, iar principalul oras roman a fost in apropierea monumentului de la Adamclisi. Din sec. IV este atestat aici si crestinismul (Basarabi, Isaccea, Tomis).

Dobrogea a continuat sa aiba legaturi stranse cu Bizantul prin cetatea Heracleea-Enisala, pana in jurul anului 1000, cand perisipul lagunei Razim format acum i-a obturat legaturile cu marea.

In evul mediu, Mircea cel Batran si-a extins stapanirea, dupa cum atesta titlul sau de domn, si asupra tinutului dobrogean, hotarul Tarii Romanesti fiind in vremea sa la "marea cea mare".

Dobrogea devine, astfel, o arie importanta in tranzitul sud-est-european in sec. XV-XVIII, legata functional mputernic de Moldova si Muntenia, drumurile comerciale orientandu-se spre Gurile Dunarii si mare.

Legaturile Dobrogei cu celelalte teritorii romanesti sunt ilustrate si de drumuri traditionale de circulatie si schimb; drumul "codrului" din Vlasia in Deliorman si de aici la mare; drumul "stepei" din Subcarpatii Curburii in Baragan si pe Ialomita, iar de aici prin mijlocul Dobrogei la mare; si drumul tot de "padure" - dinspre Moldova,

Lunca Siretului si padurile din nordul Dobrogei, tot la mare. Acestea sunt de altfel si actualele trasee rutiere de legatura (Calarasi-Ostrov; Giurgeni-Vadu Oii; Braila-Macin).

In acest fel, Dobrogea a fost totdeauna un spatiu organic integrat teritoriilor romanesti "sprijinite de Carpati" - Muntenia si Moldova - si o poarta maritima naturala a tarii. Reintegrarea administrativa a Dobrogei la Romania dupa inlaturarea stapanirii otomane (1878) a reprezentat o etapa intre Unirea Principatelor (1859) si Unirea tuturor teritoriilor romanesti de la 1918.

Populatia si asezarile omenesti

Populatia Podisului Dobrogei numara in prezent (1992) aproape 1 milion de locuitori. Fata de recensamantul anterior (1977), populatia a crescut cu 150.000 persoane, in parte datorita sporului natural, in parte datorita adaosului migratoriu.

Densitatea populatiei este de cca. 70 loc./km², mai ridicata (200loc/km²) in zona Constanta-Ovidiu-Navodari-Medgidia si in jurul altor orase (Tulcea, Mangalia, Cernavoda) si mai redusa (sub 50loc/km²) in interiorul podisului. Sporul natural, desi peste media tarii (5-6'), a scazut mult in ultimii ani. Insa Dobrogea continua sa aiba un spor migratoriu pozitiv, sensibil.

Asezarile rurale sunt in general mijlocii si mici, cu cateva exceptii de localitati mari (Cobadin, Cogealac, Mihail Kogalniceanu de langa Constanta, Valul lui Traian, Mahmudia), care au si functii economice mai complexe.

Asezarile urbane au vechi traditii in Dobrogea.

Orasele - porturi construite de greci la Marea Neagra (Histria, Tomis, Callatis) sunt totodata cele mai vechi asezari urbane din tara noastra. Ele au fost completate in epoca romana cu orasele limesului dunarean.

Centrul administratiei rurale era probabil in municipiul de la Tropaeum Traiani. Bizantinii, iar apoi genovezii, veneau la Enisala si Harsova pana in evul mediu. Perioada ocupatiei otomane a diminuat fenomenul urban. Dezvoltarea urbana este deosebita in secolul nostru. Se extind si cresc orasele Constanta, Tulcea, Medgidia, Mangalia si apar orase noi (Ovidiu, Navodari, Negru Voda).

Constanta este in prezent al doilea oras al tarii, dupa numarul de locuitori (350.000 loc.). Are industrii variate (constructii de nave, celuloza, ramuri ale industriei alimentare etc.) si o functie portuar-comerciala deosebita. Este, probabil, cel mai dotat si frumos oras din tara. O data cu deschiderea axei fluviale Rotterdam-Constanta si cu activizarea cooperarii economice in zona Marii Negre, va avea o vocatie europeana si internationala.

Tulcea (97,500 loc.) este principalul oras al partii de nord a Dobrogei si centru de coordonare economica si administrativa a Deltei Dunarii. Are industrii importante (industria aluminei, constructii de nave, conserve de peste) si este un port fluvio-maritim activ.

Medgidia (47.000 loc.) este un oras cunoscut prin intreprinderea de masini agricole si intreprinderea de lianti, iar, recent, prin functia de transport (nod feroviar si port la canal).

Mangalia (44.000 loc.) este un oras care isi are originea in anticul Callatis, atestat prin numeroasele vestigii arheologice; are un santier naval si un important port maritim. Functia turistica proprie este completata prin coordonarea zonei "Mangalia Nord" (Olimp-Saturn).

Navodari (32.000 loc.), oras recent, are o industrie de mari dimensiuni (industrie petrochimica in zona Midia, ingrasaminte chimice, acid sulfuric) si un port maritim (Midia) in dezvoltare.

Cernavoda (22.000 loc.), port la Dunare si Canalul Dunare-Marea Neagra, isi leaga dezvoltarea economica si urbana de punerea in functiune a atomocentralei din apropiere.

Macin, Isaccea si Harsova au activitati economice de interes local si sunt mici porturi dunarene.

Babadag este un centru al materialelor de constructii si industriei zaharului.

Basarabi, Negru Voda si Ovidiu sunt cele mai recente centre urbane (din 1989), fiecare cu profil economic propriu.

Eforie si Techirghiol au predominant functii turistice.

Resurse si activitati industriale

Resursele naturale ale Dobrogei se pot caracteriza astfel: resursele energetice de baza lipsesc, resursele minerale sunt reduse, exista unele zacaminte nemetalifere, dar resursele de baza le reprezinta fondul funciar deosebit si potentialul heliomarin si balneoturistic al litoralului; la acestea adaugam unele resurse secundare (lemn, fond piscicol) si un important potential "de pozitie" dat de iesirea la Mare, Dunare si Canalul Dunare-Marea Neagra.

Industria energetica se bazeaza pe exploatarea petrolului din platforma litorala a Marii Negre si a petrolului adus din import (la Constanta si Midia); cuprinde marea platforma petrochimica din zona Midia-Navodari care produce diverse derivate obtinute din petrol. Conducta de petrol Constanta-Ploiesti, construita in perioada interbelica pentru exportul petrolului brut, este utilizata in prezent si pentru transportul in sens invers al unor cantitati de petrol brut adus din import.

Termocentralele din Dobrogea sunt amplasate la Ovidiu, Navodari, Constanta si Tulcea, fiind interconectate la sistemul energetic national. Va fi dat in curand in folosinta primul agregat al atomocentralei de la Cernavoda.

Metalurgia feroasa cuprinde exploatarea unui mic zacamant de minereu de fier situat la Iulia. Langa Constanta, la Palazu Mare exista, de asemenea, resurse de minereu de fier, dar care, datorita conditiilor de zacamant, nu pot fi inca exploatare.

La Altan Tepe se exploateaza cantitati reduse de cupru. Pe baza bauxitei aduse din import la Tulcea se produce alumina, care apoi este transportata la intreprinderea de aluminiu Slatina. In metalurgia neferoasa se foloseste baritina, exploatata la Somova.

Industria constructiilor de masini produce nave maritime (la Constanta si Mangalia), nave fluviale (Tulcea), masini agricole (Medgidia, Navodari), diferite constructii metalice (Saligny, Constanta, Medgidia, Basarabi). Se distinge prin dimensiuni si productie Santierul Naval Constanta, care construiesc nave (mineraliere) de pana la 160.000 tdw.

Industria chimica cuprinde industria petrochimica (Navodari), de acid sulfuric (Navodari), prelucrarea maselor plastice (Tulcea, Macin si Constanta), industria celulozei si hartiei (Palas-Constanta) si ingrasaminte chimice (Navodari).

In Dobrogea se extrage o gama relativ variata de roci de constructie: granit (din Muntii Macinului, la Macin, Greci, Iacobdeal), calcar dolomitic (la Mahmudia, pentru Combinatul siderurgic Galati), calcar (Zebil, Mihail Kogalniceanu - langa Tulcea, Ovidiu, Harsova, Topalu, Cernavoda, Medgidia, Basarabi etc.), diatomita (la Adamclisi), creta (la Basarabi).

Industria materialelor de constructie produce lianti (la Cernavoda si Medgidia), azbociment (Medgidia), var si ipsos (la Medgidia si Constanta), prefabricate din beton (la Constanta).

Industria de prelucrare a lemnului este reprezentata la Constanta (furnire, placi aglomerate, placaje, mobila) si in centre mai mici (Tulcea, Babadag, Medgidia, Cobadin).

Industria textila prelucreaza lana (Constanta), bumbac (Isaccea), canepa (Constanta si Mangalia) si produce confectii (Constanta, Tulcea, Macin).

Industria alimentara cuprinde morarit si panificatie (Constanta), industria zaharului (Babadag si Navodari), a uleiului (Constanta), conservelor de peste (Tulcea, Constanta), de fructe (Ovidiu), industria produselor lactate (Constanta), berii (Constanta) si vinului (Murfatlar).

Agricultura

Dobrogea are un fond funciar deosebit de favorabil: o suprafata mare ($\frac{3}{4}$) ocupata de terenuri arabile, orizontale sau slab inclinate, cu soluri care au o fertilitate mare. Conditii termice sunt deosebit de favorabile, dar precipitatiile relativ reduse (400-500 mm/anual) si secetele frecvente produc importante deficite; pentru a diminua efectul secetelor au fost construite sisteme de irigatii, dintre care sistemul Carasu, utilizeaza apa din Canalul Dunare-Marea Neagra.

Cultura plantelor cuprinde cultura graului, porumbului, orzului, plantelor tehnice (floarea soarelui, soia, sfecla de zahar), legume si leguminoase, pomicultura si viticultura (Murfatlar, Ostrov, Niculitel).

Cresterea animalelor se bazeaza pe plante furajere, nutreturi concentrate si pasuni naturale (cu ierburi stepice). Dobrogea este in prezent principala regiune de crestere a ovinelor (cu 1,8 mil. capete). Se cresc, de asemenea, bovine, porcine si pasari, indeosebi in complexe zootehnice de tip industrial: Macin (bovine si porcine), Nalbant (porcine si pasari), Topalu, Palas (ovine), Cobadin (porcine) etc.

Caile de comunicatie si transporturile

Caile ferate au traditii, in Dobrogea fiind construita una dintre cele mai vechi cai ferate (1859 Constanta-Cernavoda). In prezent magistrala 8, electrificata, leaga Capitala de Constanta-Mangalia, prin intermediul sistemului de poduri dintre Fetesti si Cernavoda. De la Medgidia se desprind doua cai ferate: spre Tulcea si spre Negru Voda (de unde se trece in Bulgaria).

Soselele. Dobrogea este strabatuta de soseaua internationala E60 (Oradea-Bucuresti-Constanta-Vama Veche-Istanbul), care traverseaza Dunarea peste podul rutier Giurgeni-Vadu Oii. Alte sosele mai importante sunt Harsova-Tulcea, Macin-Tulcea, Constanta-Negru Voda, Constanta-Basarabi-Ostrov si Constanta-Tulcea. Traversarea Dunarii cu bacul se face si pe sectoarele Calarasi-Ostrov, Braila-Macin. A fost amenajat si dat in folosinta segmentul de autostrada ce traverseaza Dunarea pe noul pod rutier Fetesti-Cernavoda.

Transporturile fluviale se realizeaza pe Dunare si Canalul Dunare-Marea Neagra. Porturile Dunarene sunt: Cernavoda, Harsova, Macin, Isaccea, Tulcea (acesta fiind un port fluvial si maritim), Mahmudia. La Tulcea pot ancora si nave maritime ce strabat sectorul Dunarii maritime. Pe Canalul Dunare-Marea Neagra porturile sunt: Cernavoda, Medgidia, Basarabi, Agigea (aici canalul iese in zona portului maritim Constanta Sud).

Transporturile maritime se realizeaza prin Constanta, Midia si Mangalia. Constanta, cel mai important port al tarii noastre, este totodata si principalul port al Marii Negre. La Constanta se aduc din import minereuri, cocs, petrol, masini si utilaje, produse agroalimentare, diferite materii prime si se exporta produse din lemn, masini si utilaje, produse ale industriei usoare, derivate petroliere, ingrasaminte chimice etc.

Transporturile aeriene se realizeaza prin aeroportul international Mihail Kogalniceanu de langa Constanta si aeroportul pentru trafic intern de langa Tulcea.

Turismul

Potentialul turistic al Dobrogei este foarte variat; principalul factor de atractie turistica il constituie litoralul, cu largi posibilitati de practicare a curei heliomarine, de odihna si tratament (Techirghiol, Mangalia).

Exista si alte obiective turistice, cum ar fi: mozaicul roman de la Constanta, Tropaeum Traiani de la Adamclisi, vestigiile antice de la Histria, Callatis, Tomis, muntele de creta de la Basarabi, pesterile de la Gura Dobrogei, manastirile (Cilic-Dere, Saon, Niculitel), centrele pescaresti (Ceamurlia, Jurilovca), numeroase "situri" arheologice (Heracleea, Harsova etc.), constructii musulmane (la Babadag, Medgidia, Constanta), zona istorica a orasului Constanta

Singura unitate extracarpatica din tara noastra cu cele mai vechi structuri

Cuprins in Podisul Dobrogei, singura unitate extracarpatica din tara noastra cu cele mai vechi structuri este Podisul Casimcei, care s-a format ca masiv

Linia ce ar separa Dobrogea de orogen (Masivul Dobrogei de Nord) de cea de platforma tipica (Podisul Dobrogei de Sud)

Linia ce ar separa Dobrogea de orogen (Masivul Dobrogei de Nord) de cea de platforma tipica (Podisul Dobrogei de Sud) este o linie ce exista intre Harsova (pe Dunare) si Capul Midia (la tarmul Marii Negre).

Subunitatile de relief componente ale Masivului Dobrogei de Nord sunt:

- Muntii Macin (cu Culmea Pricopan si Culmea Niculitel);
- Dealurile Tulcei;
- Prispa Agighiol;
- Depresiunea Nalbani;
- Podisul Babadagului;
- Podisul Casimcei;
- Prispa Hamangia.

Subunitatile de relief componente ale Podisului Dobrogei de Sud sunt:

- Podisul Medgidiei;
- Podisul Oltinei;
- Podisul Negru-Voda.

Litoralul Dobrogean constituie o individualitate fizico-geografica

El este un tarm jos, format din cordoane de nisip in asociere cu lacuri la nord de Capul Midia si inalt, cu faleze intrerupte de limanuri maritime, la sud de aceasta.

Reteaua hidrografica a Podisului Dobrogei cuprinde ape temporare. Apele din Podisul Dobrogei si traseul lor sunt:

- Telita si Taita izvorasc din Muntii Macin, strabat Depresiunea Nalbant si se varsa in Lacul Babadag;
- Slava izvoraste si dreneaza apoi Podisului Babadagului; se varsa in Lacul Golovita;
- Casimcea, cu izvor in Podisul Casimcei, se scurge in Lacul Tasaul.

Un lac cu apa sarata si namoluri curative

Printre limanurile maritime situate in zona litorala exista un lac cu apa sarata si namoluri curative si anume: Lacul Teghirghiol.

Litoralul dobrogean constituie o individualitate fizico-geografica.

El este un tarm jos, format din cordoane de nisip in asociere cu lacuri la nord de Capul Midia si inalt, cu faleze intrerupte de limanuri maritime, la sud de aceasta.

Tipurile de clima intalnite in Podisul Dobrogei sunt urmatoarele:

- climat de dealuri joase (sub 500 m) in Masivul Dobrogei;
- climat de campie moderat in sudul Podisului Casimcei si in Podisul Medgidiei;
- climat de campie accentuat in Podisul Negru-Voda, Podisul Oltinei.

Influentele climatice exterioare intalnite:

influenta pontice - pe litoral:

- cu ierni blande;
- cu veri calde.

influenta de ariditate, cu:

- veri fierbinta;
- secete frecvente;
- ierni foarte reci;

continentalism accentuat.

Zonele din Podisul Dobrogei in care se dezvoltă paduri de stejar sunt:

- Muntii Macin;
- Podisul Casimcei;
- Podisul Oltinei.

Tipurile de rezervatii din Podisul Dobrogei sunt urmatoarele:

- floristica: Valul lui Traian;
- faunistica: Insula Popina;
- forestiera: Padurea Luncavita;
- speologica: Gura Dobrogei;
- paleontologica si geologica: Mocin, Seismenii Mari, Aliman, Basarabi.

Orasele cu populatia sub 25.000 de locuitori din Podisul Dobrogei sunt urmatoarele:

- Macin;
- Ovidiu;
- Basarabi;
- Negru Voda;
- Techirghiol;
- Navodari.

Localitatile situate pe linia ferata ce strabate Dobrogea de la nord la sud, spre Bulgaria sunt:

Tulcea - Babadag - Medgidia - Negru-Voda.

Repartitia geografica a industriei materialelor de constructie in Podisul Dobrogei este urmatoarea:

materiale de constructie naturale:

-- granite:

Macin;

Greci;

Iacobdeal.

--calcare:

Mahmudia;

Harsova;

Zebil;

Topalu;

Basarabi;
M.Kogalniceanu;
Medgidia;
Cernavoda.
-- diatomita: Adamclisi;
-- baritina: Somova.

